

در رسوم سعادت؛

«از آداب و رسوم سفارت آن است که سخن بر حدت
شمشیر رانده آید، و از سر عزت ملک نخوت
پادشاهی گزارده شود، اما دریدن و دوختن در میان
باشد و نیزهر سخن را مطلع از تیزی اتفاق افتد، و
مقطع به نرمی و لطف رساند و اگر مقطع فصلی به
درشتی و خشونت رسیده باشد تشبیب دیگری از
استمالت نهاده آید، تا قرار میان عنف و لطف
و تَمَرُد و تَوَدُّد، دست دهد، و هم جانب ناموس
جهانداری و شکوه پادشاهی مرعی ماند و هم غرض
از مُخَادَعَت دشمن و ادراک مُراد به حُصول
بپیوندد.»